

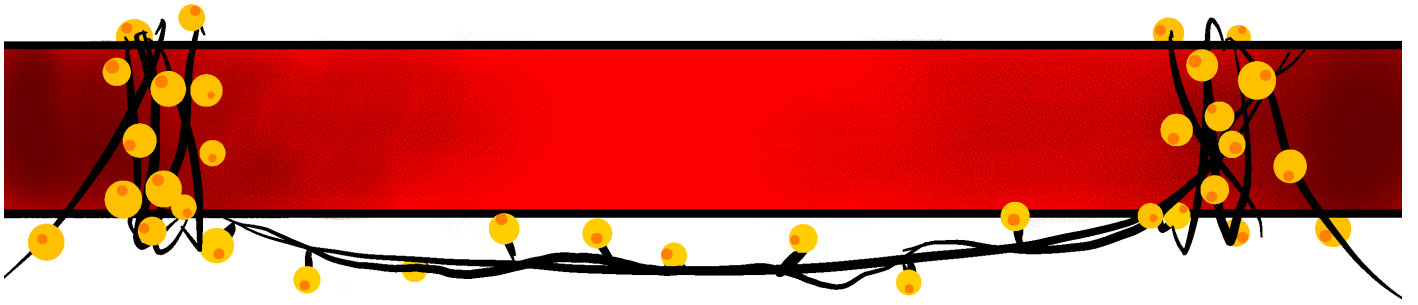
KALITKA

Kiakasztó

Kibeszélés

Koli, portás szemmel

ÍGY KARÁCSONY FELÉ

ÍGY KARÁCSONY FELÉ

Zsoldos V.: Áldás	4
Major Sz.: Lili és a Tücsök	5

SPANYOLCSIZMA, HARAPÓFOGÓ, VALLATÓFÉNY

Megy egy cukorka, de merre?	9

KIAKASZTÓ

Tóth Cs.: Az emberek súlya	13
Vargha V.: Kiakasztó	15
Ágics L.: Kiakasztóceán	16
Ágics L.: Kiakasztó, ismét	17
Kovács Sz.: Kiakasztó	18
KIKO: Ki a kasztó?	20

FRISS IGAZOLÁS — Koli, portás szemmel	21

TYÚK VAGY TOJÁS — Kibeszélés (vitaest)	24

ADY ENDRE UNOKAHÚGA VAGYOK ÉN

Vargha Villó tollából	26
Kovács Szilvia tollából	34
Zalavári Laura tollából	38

A ROSSZRA VALÓ HAJLAM — Hevér A.: Megváltozhatunk?	40

SAJÁT TOLLAL — Bedő Sz.: Meglepetés	43

KÉZIKÖNYV A SÖTÉT TETTEKHEZ — Zsoldos V.: Sohasem bíztam az internetben	51

BÜSZKÜLÜNK — A mi focink	56

ÍGY KARÁCSONY FELÉ

Áldás

Az áldás sok mindent jelent. Szerintem ez attól függ, hogy ki mit tekint annak, főleg ha róla illetve az ő életéről van szó.

Számomra az áldás a tehetséget jelenti, mert nekem ez a fontos. Ha valaki valamiben kiemelkedően jó, akkor arra azt mondják, hogy a jó Isten megáldotta, és a képesség, amit tőle kapott egy áldás.

De áldás lehet akár egy személy is az életünkben, akit igazán szeretünk. Általában a gyerekekre szokták azt mondani, hogy áldás, mert egy gyermek megváltoztatja az embert. Reményt ad, és értelmet az életnek. Csak sajnos ezt sokan nem tudják értékelni, ezért él sok ember szeretet és törődés nélkül, mert a szüleitől nem kapta meg ezeket, és még sok minden mást, amire szüksége lett volna.

De az áldást nem kapja ingyen az ember. Isten azt várja, hogy kamatoztassuk. Ha valaki tehetséges valamiben, akkor azt mutassa meg a világnak. Illetve Istennek, hogy tényleg méltó volt rá. Nem kell ehhez olimpiai bajnoknak lenni, vagy különböző díjakat nyerni, csak ne hagyja a képességét elveszni, és fordítsa valami jóra.

Ha pedig az áldás egy személyben testesül meg, akkor őt se hagyjuk elveszni. Mutassuk meg neki, hogy mindennél jobban fontos a számunkra, és bármit megtennénk érte. Hogy érezze, hogy szeretjük.

Zsoldos Virág

ÍGY KARÁCSONY FELÉ

Lili és Tücsök

Volt egyszer egy Lili nevű kislány, az anyukájával egy kertés házban lakott. Egy téli napon történt, hogy Liliért az anyukája nem tudott elmenni az iskolába. Így haza felé Lili egyedül menvén egy kavicsot rugdosott, és újra és újra belerúgott, az meg repült és repült. A kavics egy kukánál landolt, amely mellett Lili talált egy dobozt. A kíváncsiság hajtotta, így belenézett, a dobozban egy kis szörgombócot fedezett fel. Mínuszok még nem voltak, csak sok eső, a szörgombóc vizesen, bőrig ázva kuporgott a doboz alján. A szőréről csurgott le a milliányi vízcsepp. Lili mindig is akart egy kiskutyát, de az anyukája nem engedte. A kiskutyus csendben tűrte a szeles, hideg, vizes csapásokat, meg sem rezzent, várta a kegyetlen véget. Lili gyorsan levette a kabátját, felemelte az ázott kiskutyát, és beletekerte kabátja bundás bélésének rejtekébe. Lili úgy tartotta a karjaiban a kiskutyust, mint a pólyába tekert gyermeket, csak a feje búbja látszódott ki. A szemét lassan kinyitotta, nagy kék szemével kereste meg megmentőjének tekintetét.

Lili a szemébe nézve egész életének minden pillanatát látta, mint egy térkép olyan volt ez a szempár, ami megmutatja, hogy mivel is van dolgunk. Magányt, félelmet és bánatot sugárzott.

Az eső elállt, de a jeges szél nem, befészkelte magát a parányi, kis állat Lili pulcsija alá. Ettől a lábait csak gyorsabban szedte haza felé. Hamar elért a házukig, a hideg kilincset megpróbálta lenyomni, de az ajtó be volt zárva. Anya nem ért haza, gondolta, így az ajtó mellett lévő cserepet felemelte, s kivette alóla a kulcsot. A ház melege egyből megcsapta arcát, kellemes érzés volt a fagyos széllel szemben. A kiskutyát a radiátor mellé helyezte el, majd kinyitotta a hűtőt, hátha talál benne valami kis ennivalót a kis vendégnek. A hűtőn végig nézve a tejet találta a legmegfelelőbbnek

ÍGY KARÁCSONY FELÉ

egy kiskutyának. A szekrényből kivett egy kisebb tálat, beleöntötte a tejet, és a mikróba rakta melegedni. Amikor úgy gondolta, hogy elég meleg már, kivette és belenyomta a kisujját ellenőrzés gyanánt. Megfelelő hőmérsékletűnek találta, így odavitte a kiskutyához. Az ölébe vette és leült a fotelba vele Lili. A kiskutya még mindig vizes volt, így hát szárazra törölte egy pihe-puha törülközővel. Erre kinyitotta a szemét, és hatalmasat tüszentett, Lili a kis orrához érintette a kezét, ő pedig el kezdte hangos szuszogással szaglászni a kislányt. A tejes tálat felemelte és odaérintette az orrához, ettől hirtelen elfordította a fejét, megszagolta, majd mohón elkezdte kortyolni.

Lili egyszer csak meghallotta a garázsból, hogy anyukája épp most parkolt be. Attól tartott, ha meglátja a kiskutyát, biztos, hogy azt mondja majd „Vidd vissza oda, ahol találtad!”.

Gyorsan felszaladt vele a padlásra, beletette a kiskutyát gyerekkori bölcsőjébe, melléhelyezte a tejet, a kabátja pedig fészekként ölelte körbe a kis jövevényt.

Anyya!- kiabálta Lili, leszaladt a lépcsőn, majd az éppen hazaérkező édesanyja karjai közé vetette magát. Az anyukája elmosolyodott, és gyöngéd szeretettel megsimogatta a buksiját.

Hiszen te lázas vagy!- mondta ijedten. Lili észre sem vette, hogy mennyire fázik. Édesanyja bevezette a szobába, orvosságot és meleg teát adott neki. Éjjel felébredt arra, hogy köhög, kisétált a konyhába meleg teát kortyolni, majd eszébe jutott a padláson rejtegetett kiskutya, így a kedvenc párnáját felkapta, és az egyik takarót, amiben aludt. Kilopózott a konyhába meleg tejért, majd felment a padlásra. A kiskutya összegömbölyödve aludt, a tejes tál természetesen üres volt. Hangosan elkezdett köhögni. Erre a kiskutya kinyitotta a szemét. A kis

ÍGY KARÁCSONY FELÉ

életlen kutyusból egy kicsit boldogabb, életvidámabb kutyus nézett vissza hirtelen Lilire gyerekkori bölcsőjéből. Gyógyul, gondolta Lili, nemcsak a teste, de a lelke is. Miközben a kiskutya evett, Lili egy várat épített a takarókból és párnákból, amiken aludt. Nem érezte jól magát a kislány, így a szoba egyik sarkába lefeküdt, egyszer csak azt vette észre, hogy a szörgombóc odabújik hozzá. Lili ekkor már nagyon fázott, közben pedig verte a víz. Valószínűleg tüdőgyulladást kapott, de a kiskutya meleg teste felmelegítette. Egymást gyógyították. Lili betegen mindenegyes nap fellopózott a padlásra, bemászott a bölcsőben lévő kiságyba, ahová a várat építette párnákból és takarókból. Lili és a kiskutya vára. A kisjövemény szemei megteltek élettel, a boldogság csak úgy sugárzott belőlük. A kutyus többé már nem egy víztől elázott szörgombóc volt, s Lili is már több volt egy beteg kislánynál.

Egyszer csak kiskutya hangos morgással jelezte, hogy valaki érkezett hozzájuk. Kéken csillogó szemeit a kis vár bejáratához szegezte, Lili anyukája jelent meg:

-Szóval itt rejtőzködsz? Az ágyban kellene lenned! – és akkor meglátta a kiskutyát, kérdően tekintett Lilire.

-Anya, légy szíves hadd maradjon! – mondta a kislány kérlelően.

Az anya a lányát nézte egy pillanatig, ahogy az a kiskutyával játszik olyan édesen, hogy megesett rajta a szíve.

-Egy feltétellel...ha elmondod, miért választottad ezt a kutyust, ha mindig huskit akartál. Lili elgondolkozott, egész életében huskit akart, mi történhetett vele, hogy meglátta ezt a kiskutyát és azonnal beleszeretett.

ÍGY KARÁCSONY FELÉ

-Talán azért, mert amikor megláttam, úgy éreztem, hogy teljesen el van veszve, nem érdekelt, hogy él vagy hal-e. A kék szemébe belenézve láttam az egész életét, és rájöttem arra, hogy nem olyan kutyust kapunk, amelyet szeretnénk, hanem olyat, amilyenre szükségünk van. Anya, meggyógyultam!

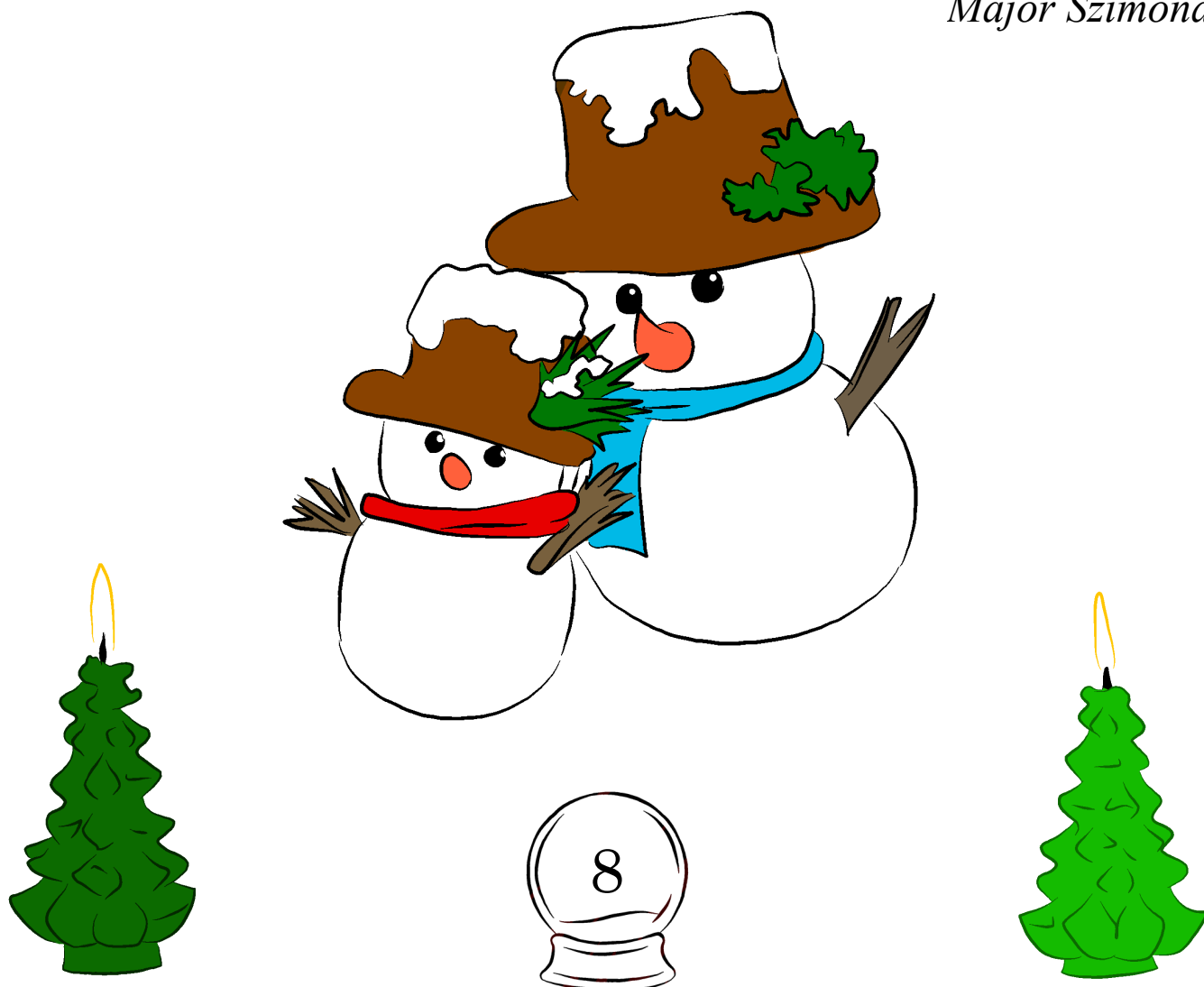
Az anyukájának ettől valóban meglágyult a szíve, és csak annyit mondott:

-Mi lesz a neve?

Lili könnyeivel küzdve ejtette ki a legszebb szót a földön:

-Tücsök!

Major Szimóna

Spanyolcsizma, harapófogó, vattatőfény

Megy egy cukorka, de merre? - Beszélgetés Hárs Barnával

-Mire emlékszel, mikor szippantott be először a zene világa?

- Hatéves voltam amikor az első igazi zenei élményem volt apukám bakeliten hallgatta a „Képzelt riport” - ot és LGT-nek a „ Valaki mondja meg” című dala szólt, és ez volt az amikor azt éreztem, hogy valami olyan történik, aminek részese akarok lenni.

- Mi az a középiskolai/egyetemi élmény, ami leginkább megragadó volt számodra?

-Az egész középiskolai élményem nagyon megragadó volt, mert utáltam. Úgyhogy leginkább ez az első ilyen intuícióm ezzel kapcsolatban, hogy gyűlöltem a középiskolát.

- Mi volt a kedvenc menzás kajád?

- Huh, jó kérdés. Szerintem a sárgaborsó főzelék fasírttal.

- Kamaszként ki volt a kedvenc előadód?

- Lukács Laci a Tankcsapdából.

- A magyar zenei szférában kiket tartasz példaképnek?

-Lovasi András, Bércesi Robit, Papp Szabit.

- Kamaszként mit éreztél a legnagyobb kihívásnak?

-A legnagyobb kihívás mindig is az volt, hogy kicsit lelazuljak és elengedjem a dolgokat, és bízzak benne, hogy nem kell nekem 100% - ig megfeszülnöm, ahhoz, hogy a dolgok jól történjenek. Ez a dolog a mai napig tart, ezzel még küszködöm, de nagyjából sínen vagyok.

Spanyolcsizma, harapófogó, vallatófény

- *Hogy alakult meg a zenekar?*

- Dáviddal (bandatag) találkoztunk a villamoson, nekem és neki is éppen feloszlott a zenekarunk, megbeszéltük, hogy mutatok neki pár dalt, és elkezdünk együtt zenélni és azóta se tudtam lerázni.

- *Milyennek írnátok le a közös zenei munkát?*

- Néha nagyon viccesek, néha nagyon stresszesek néha iszonyatos szitkozódások, majd hógynem verekedések vannak, de a végén mindig úgy megyünk haza, hogy szeretjük egymást.

- *Amikor elindultál a zenei úton, mi inspirált?*

- Minden inspirált amitől felállt a szőr a hátamon. Ilyen erős mondások inspiráltak nagyon, meg a nagyon zsigeri őszinte beszéd.

- *Mi az amire vágytál?*

- Arra vágytam, hogy legyenek igazi barátaim, akik miatt fel tudok menni a színpadra és akkor nem érzem nagyon egyedül magam

- *Akkor már nem igaz, az a sor a „Nem tudom” című dalotokból, hogy barátaid már nincsenek?*

- Talán most már ez annyira nem igaz.

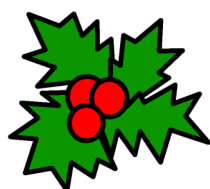
- *Ha nem ez lett volna az utad, akkor valószínűleg milyen pályán lennél most?*

- Szerintem pszichológus lennék. Mindig is éreztem magamban erre indítást, már középiskolás koromban. Most is érzek, szóval lehet, hogy pszichológus leszek egyszer.

- *Mi az elkészülési folyamata egy általad írt dalnak?*

- A szövegek a dallammal együtt születnek. Először van dallam, aztán szöveg és a dallamból jön a szöveg, de nincs erre bevett módszerem, mert nem tudatosan csinálom ezt az egészet. Vannak szerencsés helyzetek, amikor általában egy szál gitárral fél óra alatt megszületik egy dal. Annak nagyon örülök és utána azt hangszerelem.

- *A magánéletetekkel hogy tudjátok összeegyeztetni a zenész életet?*

Spanyolcsizma, harapófogó, vattatőfény

- Szerintem ezt mindannyian nehezen tudjuk kivitelezni. Ehhez olyan család kell, meg körbevevő emberek, akik szeretnek minket és valamennyire tisztelik azt, amit csinálunk. Nekik is fontos és, ezért tudják tolerálni, hogy velünk elég nehéz így együtt élni az életet.

- És neked megvan ez a közeg, ez a család?

- Azt hiszem, hogy igen. Nagyon hálás vagyok azért a pár emberért, aki hozzám közel áll.

- Mi a végső célotok, amit ha elérték azt mondanátok, hogy ebben a szakmában ennyi volt? Vagy van egyáltalán ilyen?

- Az a végső célom, hogy 80 évesen még mindig jó dalokat írjak, és fel tudjak menni a színpadra és ne egy olyan vén trotty legyek, mint a magyar zenészek legtöbbje ennyi idősen.

- Egész életedben ezt akarod csinálni?

-Ja.

- Mi volt az eddigi legnagyobb kihívásod a zenei életben?

- Az, hogy elmerjem mondani a zenésztársaimnak, hogy valami nekem nem tetszik, amit ők csinálnak és ezt úgy tudjam elmondani, hogy ne azt érezzék, hogy én bántani akarom őket.

- Jelenleg olyan életet élsz amelyet elképzeltél magadnak?

-Még nem.

-Mi hiányzik ahhoz?

- Nagyon örülnék, ha napi nyolc órát munkaidőben foglalkozhatnék zenéléssel a zenekarommal .

- Látjuk a koncerten milyen hangulatot csináltok, nagy az összhang. Milyen hangulatban zajlanak a próbák?

-Bizonyos szempontból hasonló, de nálunk a próbák elég szárazak. Mindenki, aki velünk felment színpadra mindig egy nagyon jó élménynek élük meg a koncertet,

Spanyolcsizma, harapófogó, vattafény

mert a próbák általában nem arról szólnak, hogy mi szórakozzunk, hogy jól érezzük magunkat, hanem odafigyelünk, hogy minél jobb legyen a koncert. Az munka, persze jól is érezzük magunkat, de az igazán önfeledt pillanatok a koncerten vannak.

- *Rajongótokkal mi a legemlékezetesebb pillanat/élmény akár pozitív akár negatív?*

- Elég feledékeny vagyok, de a mai napon az elég durva volt, hogy a „Száguldani papírdíszleteknek” a refrénjét úgy elkezdte énekelni a közönség, hogy nem akartam folytatni, mert sokkal jobban csináltátok, mint én.

- *Miért érdemes elmenni egy „Megy egy cukorka” koncertre?*

- Ezt nem én akarom megmondani, de nekem azért érdemes, mert engem ez feltölt, én ezek miatt a pillanatok miatt érzem, hogy érdemes ezt az egészet csinálni. Iszonyatosan sok motivációt és lelki erőt adtok, mindenki aki ottvan a koncerten. Szerintem én függő vagyok ettől, nagyon szerencsés, hogy szeretik a zenénket, mert ha nem szeretnék, akkor lehet, hogy krekkeznék.

- *Mi a következő nagyobb fellépésetek?*

- Április 13-án a Turbinában fogunk játszani.

Vargha Villő Virág

Kiakasztó

Az emberek súlya

A két kollégium állapota közötti különbségnek a gyökere az emberekben rejtőzik. Ezen belül is, nem a takarítókra, a karbantartókra, tehát nem a személyzetre gondolok, hanem a lakókra. Fiú- és lánykollégium. Ez már magában hordozza a sztereotípiákat, amiket az ember magában tartalmaz. Azt, hogy egy fiú nincs tekintettel a környezetére, csakhogy a leggyakrabban említsem. Ebben az esetben viszont sajnos ezek teljesen igazak. Lényegében – mivel a fenntartó – ugyanaz, a különbségekről nem az ott dolgozó nevelőtanárok tehetnek, a takarítószemélyzet pedig lelkiismeretesen végzi a munkáját nálunk, a fiúkollégiumban. Az egyik legszembetűnőbb különbség, amikor már belép az ember, az az aula. A lánykollégiumban sokkal igényesebb bútorok kaptak helyet. Viszont ehhez az ott dolgozók kevesek, hogy változtassanak rajta, ez a fenntartó (a tanker.) feladata lenne. De ezt hagyjuk. A másik legnagyobb különbség az a liftek állapota. A lánykoleszban modernizálták már őket, tehát meg lehet közelíteni a fenntartó szempontjából, de ezt nem érdemes. Egy régebbi felvonót is lehetne rendbe tartani. De nálunk ezt nem teszik, össze-vissza vannak karcolva a liftek, itt-ott ki vannak égetve, ezért foltosak is, illetve mindig pacsuli vagy izzadságra hajazó szag van. Még rosszabb, ha ezek keveréke. Továbbá nyilván az emberek – a nemek - adta különbségek is elég jelentősek, ezt már nehezebben lehet tűrni, ha folyamatosan verbális támadásnak vagy kitéve. Ezért én csak akkor vagyok ott, ha nagyon muszáj, nem kell a felesleges abuzálás senkinek sem. Az emberekből adódik az is, hogy lekapják az áramot este 10 órakor, mert nem bírják magukkal sokan, és megközelítve ez egy jogos intézkedés, de a másik oldalról pedig na

Kiakasztó

nagy pech. Elfelejtheti az ember feltenni a telefonját, esetlegesen tanulnia kellene még, és még számtalan ok szólhatna a villany mellett. Az utolsó, említésre méltó különbség, viszont ez a fiúknak kedvez, az a kiemelő. A lánykollégiumban sokkal szigorúbban veszik ezt, viszont érthető okok miatt, szerintem. A legtöbb nevelő, ha kikéri valaki a kártyát, úgymint odaadja.

Jelen írásom igazolta ténylegesen, hogy az emberekben rejlik a hiba. Azonban a változtatáshoz nem elég egy ember cselekedete. És ez nem is fog változni, ameddig ilyen alacsony intelligencia szintű emberek fognak ott telepedni.

Tóth Csongor

Kiakasztó

Kiakasztó

Ha egy fiú egy másikat csókol számodra kiakasztó,
De ha gyerekek egymást bántják az elhanyagolható.
Hogy is van ez, kérlek válaszolj, érdekel,
Vagy, hogy ezt éljük meg csak egy egyszerű véletlen?

Tehettél volna ellene, de csak most gondold át,
Persze azt mondd nem érhet téged vád.
Tudd meg kiakaszt, hogy ez ellen tenni nincs igény,
Vagyis lenne, de sajnos erről beszélni nincs keret idén.

Pedig ezek a témák igenis fontosak,
Ezt is megoszthatnád nemcsak a semmit érő posztokat.
De tudom könnyebb az utópisztikus világodat építgetni,
Mint egy fájdalmas rögös úton végig menni.

Nem teszel semmit még ha az az út a rendes világot jelenti,
Lehet nincs is ilyen de jobb hinni mint káros szereket keresni.
Vagy épp várod a megmentő herceget ki megvéd minden bajtól,
De tudd hogy csak a mesében van igazán a hold sajtból.

Vargha Villő Virág

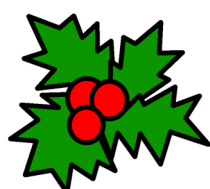

Kiakasztó

Kiakasztóceán

Ma suli után visszaértem a koliba, amikor észrevettem, hogy elfogyott a kézmosószappan. Mivel már 4 óra volt délután, tehát tanulóidő, ezért este terveztem boltba menni, hogy megvegyem. Hamar eljött ez az idő, mivel belemerültem a tanulásba. Elindultam. Nagyon hideg volt odakint, és nem ehhez megfelelően öltöztem, de már nem volt időm visszafutni. Odaértem a boltba, és rengetegen voltak. Miért mindenki most akar vásárolni? Nincs jobb dolguk ilyenkor? A kasszánál állt a sor és előre tudtam, hogy itt fogok én is állni. Elmentem, felkaptam a legelső és legolcsóbb szappant (mivel a zsebpénzemből már így is csak kevés maradt), és beálltam a sorba. A telefonomra néztem. 19:34. Komolyan? Nehogy már ne is érjek vissza! Idő hiányában átvergődtem magam az embertömegben, és az önkiszolgálóhoz mentem. Lecsippantottam a szappant, és odaérintettem a kártyám. Nem fogadta el. Tessék? Még pár ezer forintnak pedig kell, hogy legyen rajta! Megnéztem az appomban, és 350 forint van a kártyámon. Megnéztem a kiadásaimat is, és megtaláltam, amit eddig figyelmen kívül hagytam. Tegnap levonták a Spotify Premium árát! Ezt tényleg nem tudom, hogyan tévesztettem szem elől. Mérgemben otthagytam a helyszínen a szappant, és mentem vissza a koliba. Épphogy beértem nyolcra, de a nap hátralévő részében vízzel mostam kezet.

Ágics Luca

Kiakasztó

Kiakasztó, ismét

Kiakasztó, hogy egész nap csak rohanok. A tanulnivalókból ki sem lát-szom. Apa azt mondja mindig, hogy azt a lovat ütök, amelyik a legjobban húz. Ezen sokat gondolkodtam, de mindig oda lyukadok ki, hogy senki nem gondol bele, hogy az a ló egyszer elfárad? Neki is jár a pihenés, más-képpen nem lesz erőben. Én is így érzem magam minden egyes nap. Kez-dem azt érezni, hogy elvesztem önmagam, de még harcolok, és kitartok. Persze akadnak napok, amikor kevesebbet kell tanulnom, de ekkor a tükröt bámulom. Egész nap előtte tudnék ülni, és még úgy is találnék valamit, ami hibás. De hát azt mondják, mindenkiben van hiba, nem? Vagy ezt csak biztatásként mondják? Nem tudom, de ettől is kiakadok, még sincs időm erre gondolni, mert jön a 100 meg 100 újabb dolog, ami miatt aggódhatok: pattanás a homlokom közepén, elmaradt fizikaházi, nem értem a kémiát, és sorolhatnám. De tökéletes sem lennék, mivel biztosan kiakasztó sok-mindenkinek a bálványa lenni. Legszívesebben sehova sem tartoznék, hogy önmagam lehessek újra, jóidők után.

Ágics Luca

Kiakasztó

Kiakasztó

Kényszer betegség,
Mondják az okosok.
Mégsem érzik,
Ahogy én, vagy a hozzám
Hasonló holdkórosok.

Mikor kínosan ügyelsz
Arra, hogy ne lépj
Vonalra a járdán.
Vagy épp árra,
Hogy a nassolnivalóra
Ne hajnalban járj rá.

Mégis nagy a kísértés,
Mert akkor senki sem látja.
Így kisebb az esély
Undorító habzsolásra,
Mindenki szeme láttára.

Oda figyelsz még arra is,
Hányszor kopogod le
A nemkívánt szót.
S mondanom sem kell,
Ez mindenki számára
Kiakasztó.

Eltöprengsz azon,
Hogy helyes sorrendben
Hagytad-e otthon az
Eszközöket.
Ahogy azon is,
Hogy eltakarítottad-e
A szöszmösöket.

Irritál, hogy nem lettem író.
De most mégis itt vagyok,
És ezt a verset írom.
Utálom, hogy a
Egyik mellem kisebb, mint
A másik.
S hogy a szomszéd
Kertjében mindig zöldebb
A pázsit.

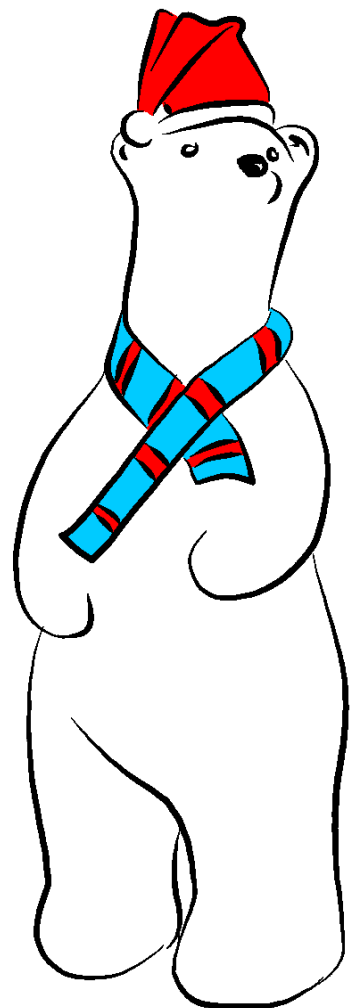
Kiakasztó

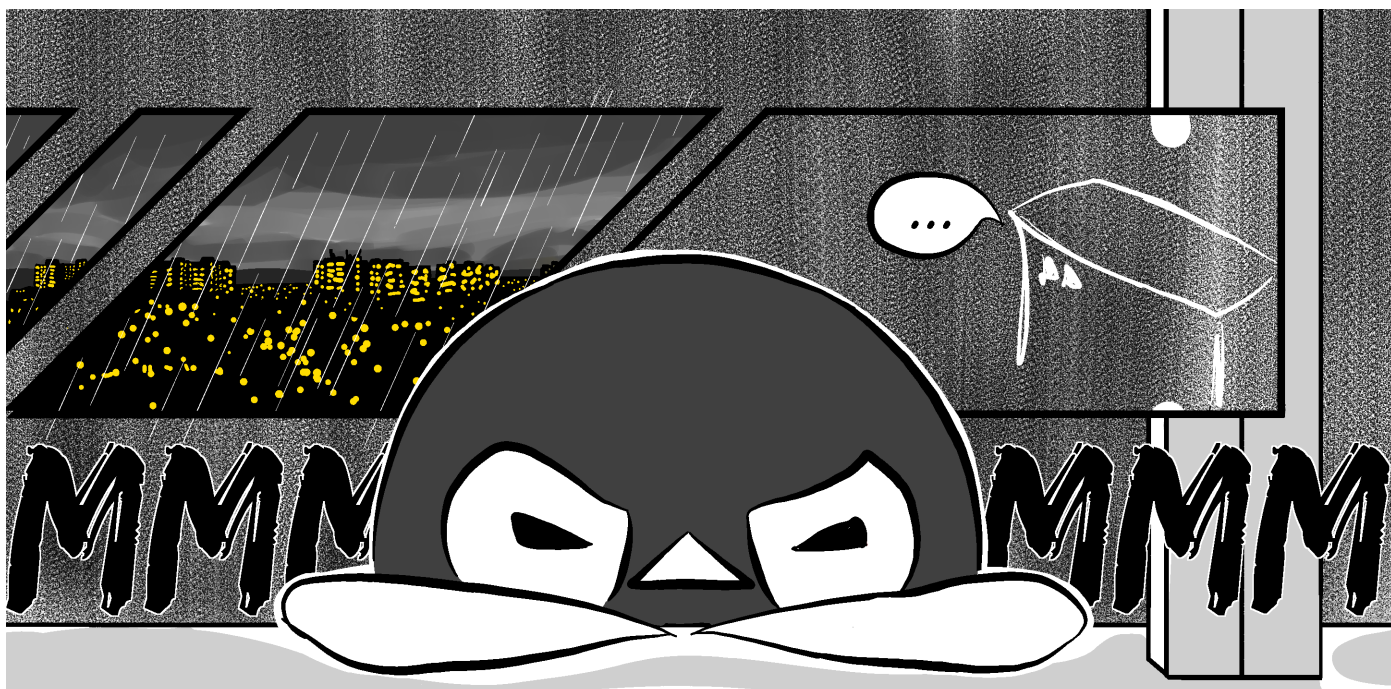
Ha az asszimetria
Sem tökéletes,
Mehet a kukába.
Elhatárolódom mindentől,
Ami folyik az iskolámban.

Unom, ha jól sikerül egy rajz,
A maszkoló szalag
Letépi a papír sarkát.
Vagy ha egy ecsetvonás
Elrontja az egész kirakodó
Vásárt.

S dühít, ha valaki nem tiszteli
Az OCD-sek határát.

Kovács Szilvia

FRISS IGAZOLÁS

Koli, portás szemmel – Portás, koleszos szemmel

- *Hogy érzi magát itt a kollégiumban? Úgy érzi befogadták Önt?*

- Igen, nagyon tetszik, kedvesek a lányok.

- *Ön volt kollégista?*

- Igen voltam, általános iskolai tanulmányaim befejeztével '89-ben Tatabányára kerültem. Egyik osztálytársam anyukája volt a matektanárunk és, hogy osztálytársam ne legyen egyedül, engem is rádumált. Egy év után nem voltak jó eredményeim. Az egész osztály olyan volt, hogy meg is szűnt. Másodikban az az osztály már nem is volt. Utána Móra kerültem, ez már közel volt, és utána nem voltam koleszos, de én szerettem.

Mi volt az első munkahelye?

- Az is Fehérváron volt a Vasöntöde kft. - ben.

- *Akkor Ön fehérvári?*

- Nem, bodajki vagyok, és onnan járok be.

- *Milyen foglalkozásai voltak eddig, hol dolgozott?*

- Középiskolai érettségim van, és az öntöde után 2007-ben mentem a Fejérvíz Zrt. - hez, utána meg jöttem ide.

- *Milyen volt gyerekként?*

- Mások elmondása szerint jó.

- *Voltak csínytettei, amire mai napig emlékszik?*

- Voltak persze. Például becsöngettünk emberkékhez, és biciklivel elspuriztunk, vagy felgyújtottuk a szemételepet... Ilyenek voltak, valamivel el kellett foglalnunk magunkat.

FRISS IGAZOLÁS

- *Mit dolgoztak a szülei?*

- Adminisztratív munkákat. Édesanyám Móraon volt főkönyvelő költségvetési üzemben, aztán Fehérváron, utána meg irodában dolgozott. Apukám Móraon volt a Földhivatalnál.

- *Van testvére?*

- Igen egy bátyám, ő a Videotonnál dolgozik, irodai munkán.

- *Mást várt ettől a munkahelytől, voltak elvárásai?*

- Nem igazán, de ez pont jó nekem így.

- *Mit szeret szabadidejében csinálni?*

- Nyáron sokat járok a Balatonra, van egy kis nyaralónk. Motorozok, nyáron biciklizek, gombászok, sokat sütök-főzök.

- *Van családja?*

- Nincs, nem nősültem meg, de van 2 keresztlányom, a legjobb általános iskolai barátom gyerekei, és szinte minden szombaton megyek hozzájuk.

- *Milyen belső tulajdonságok fontosak egy emberben Ön szerint?*

- Öszinteség, nyíltság, kedvesség, barátságosság.

- *Mivel tölti azt az időt, amikor nincs mozgás itt?*

FRISS IGAZOLÁS

- Újságokat olvasok, keresztretjvényt fejtek, tévét nézek.
- *Hogy jött a gondolat, hogy itt szeretne dolgozni?*
- Egyik volt kollégám, aki a JAKK-ban dolgozik ő mondta, hogyha lesz itt üresedés, akkor szól.
- *Mi volt az első gondolata, hogy egy lánykollégiumba jönne portásnak?*
- Rendkívül örültem, hogy nem a fiúkoliba kellett mennem, mert hallottam, hogy kicsit más világ van ott... A lányok meg kedvesek, aranyosak és jól neveltek.
- *Mi a véleménye erről a generációról?*
- Pozitív benyomásom van, nem tudnék rosszat mondani. Mindig azt mondja az előző korosztály "hogy bezzeg a mi időnkben, akkor nem volt ilyen", de változik a világ. Amikor mi gyerekek voltunk, nem volt még mobiltelefon, vonalas telefon volt, de az is ritkaságnak számított.
- *Mit tenne, ha betörnének a koliba, és csak Ön lenne itt?*
- Elővenném a "fa testápolót"! (Elővett egy farúdhhoz hasonló eszközt).
- *Erre a célra van itt?*
- Azt mondták, ez azért van. Meg van itt egy fogó is, mondjuk, ez nem azért van itt, de ez is nagyon jó fegyver tud lenni.
- *Mi az, ami boldogságot nyújt Önnek a mindennapokban?*
- A keresztlányaimmal együtt időt tölteni.

Vargha Villő Virág

Tyúk vagy tojás

Kibeszélés - vitaest (2023. 10. 24.)

Mindenkivel megeshetett már, hogy kibeszélik vagy épp ő beszélt ki valakit. A kibeszélés több irányba is kiterjedhet, mint mások magánélete, természete, viselkedése.

A kibeszélés oka is változó lehet. Vannak, akik irigységből teszik, de az agresszió kifejezésére is egy mód.

Sokaknak a kibeszélés mindennapi dologgá vált, mivel úgy gondolják, hogy azal, hogy valakiről beszélnek, nem bántják meg az illetőt.

Ha azt tapasztaljuk, hogy kibeszéltek minket, akkor ne csak magunkba nézzünk, hogy ez minket miért bánt ennyire, de a másik helyzetébe is gondoljunk bele, hogy ő vajon miért gondolhat rólunk ilyen dolgokat.

Nem csak rossz irányba beszélhetünk másokról, hanem észrevehetjük, és ki is hangsúlyozhatjuk a jó tulajdonságaikat másoknak.

Az emberek a negatív véleményüket legtöbbször azért nem mondják el az érintett személynek, mivel félnek a konfrontációtól, avagy annak következményeitől.

Ezeket beszéltük át a vitaesten.

A vitaesten mindenki elmondta tapasztalatait, és többen saját történetüket is elmesélték.

Például Blanka, aki arról mesélt, hogy ő miket hallott vissza mások mondtak, és neki hogyan beszéltek másokról.

Még általánosban esett meg vele, hogy a jó tanuló léte miatt kibes:

Tyúk vagy tojás

ság, ha a kibeszélés része, akkor általában meghallgatja mások véleményét, de ő maga nem folytatja. Szerinte a kibeszélés jó oldala az, hogy megoszthatjuk másokról a véleményünk, és több szempontból is nézhetjük a dolgokat.

Itt azt vonhatjuk le, hogy néha jobb, ha hallgatunk másokra, és nem folyunk bele dolgokba, amik lehet, hogy következménnyel járhatnak. Megismerjük emellett a kibeszélés „jó” oldalát is.

Luca egy bonyolult történetet mesélt arról, hogy beszélték ki őt.

A barátnője és testvére az interneten üzenetváltás formájában fejezték ki róla véleményüket. Őt ez szomorúsággal és haraggal töltötte el, amit később meg is beszélt velük.

Ebben az esetben azt tapasztaljuk, szavaink mekkora hatással lehetnek másokra, emellett nem csak ebben a szituációban, hanem az élet bármely terén nem érdemes hazudni, mivel egyszer úgysis kitudódik.

Szemi azt osztotta meg velünk, hogy a szobatársát és egyben barátnőjét régen kibeszélték neki. Később rájött viszont, hogy a pletykák róla nem igazak, és közelebb kerültek.

Ágics Luca

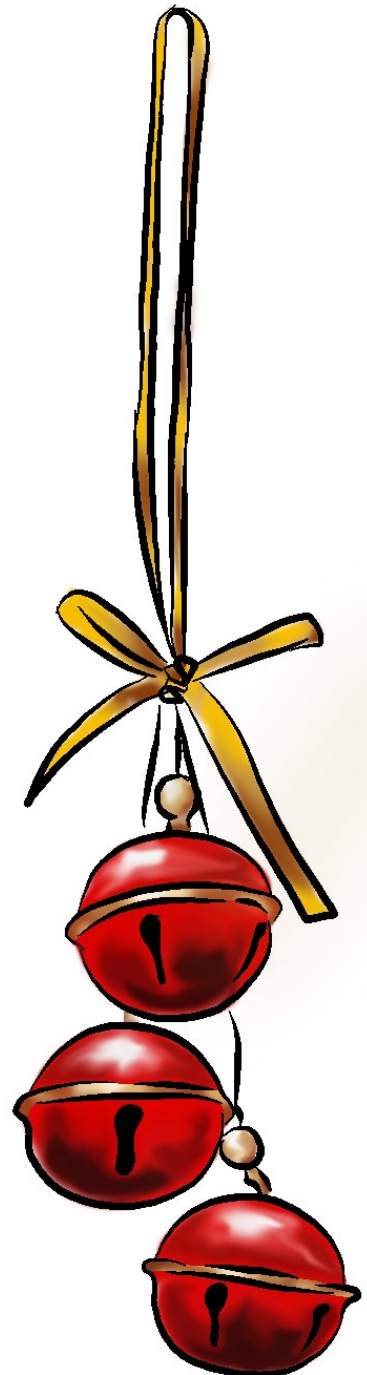

Ady Endre húga vagyok én

Néha

Néha a rosszból nem látok kiutat,
Néha nem látom utat ki mutat.
Néha elvesznék a sötétben,
Néha folyamatosan csak őt érzem.
Néha könny csordul a szememben,
Néha nincs ki jó irányba vezetne.
Néha olyan, mintha belennék falazva,
Néha meggondolatlanul bánthatnám magamat.
Néha olyan mintha mindig lenne,
És az életben már nem lenném kedvem.

Varga Villő Virág

Ady Endre húga vagyok én

Emlékkép

Már egy hete csak a mamára gondolok,
A szép emlékekre melyek annyira boldogok.
Hogy milyen volt és milyen lehetett mikor még én sem voltam,
Az egészszet valahogy még fel sem fogtam.

Már több hónapja, hogy örökre elment,
Azt mondják jobb volt ez így neki, de nem érti a lelkem.
Még valahol remélem, hogy csak egy kis időre tűnt el,
Az én mamám egy igazi hős, aki annyi fájdalmat tűrt el.

Te, aki azt mondd minden jobb lesz egyszer,
Tudd, hogy az élet nélküle már sosem lesz teljes.
Még mindig fáj és azt érzem jobb nem lesz,
Hisz az idő nem gyógyít meg semmit sem.

De tudod mindez, ami történt leírhatatlanul fáj,
És nem lesz attól jobb, hogy: "fogadd el, az idős kor ezzel jár".
És tudom, hogy ez az élet rendje,
De most úgy érzem, ezután nem lesz semmi rendben.

Hosszú életet élt és tudom nem lenne okom panaszra,
Emlékszem az utolsó találkozásra, az utolsó szavakra.
(Hogy) még az ajtóból visszafordultam, mert valahogy megéreztem,
Titkon azt remélem ez csak egy álom és könnyebb lesz ha felébredtem.

Varga Villő Virág

Ady Endre húga vagyok én

Tükörkép

Nézem a tükörképem, vajon így látnak mások,
Nem vagyok boldog talán majd egyszer máshol.

Nem vagyok elégedetlen, de mégis lehetnék jobb,
Nem olyan ki mások számára igazán csak gond.

Nem vagyok mérges vagy dühös senkire,
Csak egyszerűen mennék egyedül a semmibe.

Nem vagyok én szomorú és magányos,
De a sírástól nem látom mellettem ki áll most.

Nem akarok szó nélkül a világ elől elszökni,
De annyira könnyű magamtól másokat ellökni.

Nem szeretném más életét élni, hisz azt is elrontanám,
Biztos örültek néznének, ha a gondolataimat elmondanám.

Vargha Villő Virág

Ady Endre húga vagyok én

Dobozban

Bezárt dobozban élek,
Még remélek, de egyre gyakrabban félek.
Nyomaszt a magány és a társaság,
Minden tettet olyan, mint ellenem mért támadás.
Minden egyes szavadba kissé belehalok,
És már nem segítenek a boldog dalok.
Elfogadtam, hogy már nem leszek szeretve,
Kiállom a világ fájdalmát boldogan, nevetve.

Vargha Villő Virág

Ady Endre húga vagyok én

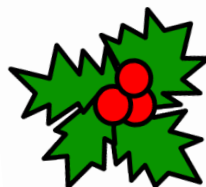
Instant

Haladnak el mellettem az arcok,
Semmit sem látok, de valamit hallok.
Egy-egy beszélgetés foszlányt,
Ami arról szól, hogy mit csinált veled egy aktuális "rosszlány".

Hogy te egyenes vagy, mint az utca,
De persze minden csaj egy... Útszéli.
És úgy szédít akkor is ha foglalt vagy,
Bármennyire szépen kéred nem hagy.

Szerintünk lehet srác lány barátja, mert hát abban mi van?,
De szerintetek ettől lesz egyből egy utolsó ri...pacs.

De hát csajok, mi se legyünk álszentek,
Egyből sír a szánk ha a barátunk másnak dob egy like jelet.
És, hogy ez jelent e bármit?
Sose tudni, de ha hisztizünk megfogjuk bánni.

Ady Endre húga vagyok én

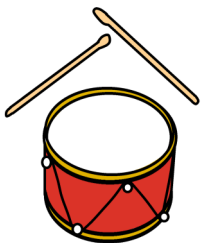
Hisztizzen a kislány ki nem kapott sellő barbit,
Tudd a szád nem csak csücsörítésre való, meglehet beszélni bármit.
Vagy vele nem lehet?
Mert megint a pénzes macsót vetted észre,
Nem pedig aki mindent megtenne érted.
És megint az van, hogy te vagy az ártatlan bárányka,
Aki csúnyán lett átvágva.

Te srác nincs már elég törött kontrollered,
Nem szeretnél beszélni, melynek a végén a kontrollt leled?
Vagy elmenekülsz a kis online játékodba,
A világra megsértődve, megbántva és mártírkodva?

Néha egy kapcsolatban is jót tehet egy kis vita,
De ha mindig veszekedéssé fajul, a rendszerben van hiba.
A kommunikációs rendszerben melyet kiölt az insta,
És ha így folytatjuk, belebetegszünk mind, instant.

De én még reménykedem, várom még a csodát,
Hogy olyan világ legyen, amiből menekülésnek nem látom okát.

Vargha Villő Virág

Ady Endre húga vagyok én

Szia

Megint sírtál? Nincs ezzel probléma, csak azzal ami kiváltotta,
Meg, hogy a kezeden a nyoma, mely tegnap este az üveget törte szilánkosra.
Elmondhatom, hogy látlak?
Szerintem te is olyan vagy aki a boldogságot nem kapja csak várja és ez egy-
általán nem pálya.
Most nem fog jönni a szentbeszéd,
De tudom milyen ha nincs más csak a szembeszél.
Érdekel, hogy vagy!
Azért esténként az álom még hagy szépeket?
Vagy átvették az uralmat a rémesek?
Tudom...
Ha félsz otthon, akkor se beszélsz, mert ezt nevelték beléd,
annyira mondanám helyetted, hogy elég...
Azt hiszed, hogy miattad van? Figyelj ez nincs így,
Az étellel nem jár állandó büntudat és kín.
Tudd, attól nem vagy se rossz, se ostoba,
Mert rajtad csattan mindennek az ostora.
Keress valami szépet, ha már minden folytogat,

Ady Endre húga vagyok én

Néha már segít egy baráti ölelés vagy, az Ő mosolya.

Vagy pont Ő utasított vissza?

És amit érzel már az sem tiszta?

Ismerős. . .

A sírás segít! Azt mondják...

Ha srác vagy akkor is, hagyd a sztereotípiát.

Hagyd, hogy mit illik és mi a másoktól elvárt,

Mert egy ponton túl felemészt és a külvilágtól végleg elzár.

Lehetsz gyengéd, de az elveidért mindig erősen harcolj,

És tudd felismerni ha már csak a rossz cél (vezérel) hajszol.

Vargha Villő Virág

Ady Endre húga vagyok én

Mellőz

Mellőz.

Vagy inkább

Csak megelőz?

Megelőzi, hogy

Haragom ostora

Csattanjon bőrén?

Vagy éppen azt,

Hogy könnyeim

Orcámon, ne

száradjanak lelkén?

Láttam.

Láttam hogy láttad.

De te mégis csak

Láttamozol.

Ha ezt én csinálom,

Te csak rágalmazol.

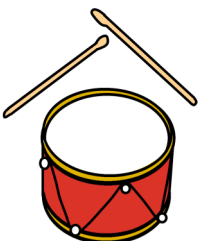
Érzem, hogy téged is

Érdekel mi van velem.

Mégsem értem, miért

Teszed ezt velem.

Kovács Szilvia

Ady Endre húga vagyok én

Úton Fehérvárra

Téli szél fúj hajnalban
Bordáim közé.
Megszántja lelkem,
Mely üdvözülni kész.

Menekülni a régi
Emlékek mellől.
Elbújni az előző
Tizennégy évem elől.

Egy Ittas apától,
S egy reszkető anyától.
Egy ágytól, mi nem hoz
Már álmodt szememre.
Egy álomtól, mely szerte
Foszlott mellette.

De most ismét elmegyek,
Lehet még visszatérek.
Bár ha tehetném,
Soha, vissza nem lépek.

Arra a földre, mit
Szülőföldnek hívnak.
De mégis, úgy érzem,
Itt anyák sírnak.

Kovács Szilvia

Ady Endre húga vagyok én

Túlcsordult

El is felejtettem, mikor nyílt
Reggel utoljára virágunk
Rendesen.

Mikor kapott szívem
Utoljára bizalom cseppeket.

Volt, hogy összekaptunk.
Volt hogy durván.

De még nem volt ilyen
Az érzés, óh, bárcsak
Tudnám!

Hogy honnan jött,
S mivé tesz ezután.

Bárcsak tudnám, mikor
Váltott értelmet a
Szeretlek szó.

Bárcsak újra tudnám
Érezni, mert ez így
Olyan bosszantó..

Feléd nyújtom kezem,
S te meg is fognád azt.
De egy üvegfal választ
El, és te le is rombolnád azt.

Ady Endre húga vagyok én

De nem teheted, valahogy

Áthatolhatatlan.

Még ha meg is törne, az is

Láthatatlan.

Elridegültem.

De mégis, hogy történt ez?

Egyik pillanatról a másikra

Elhidegült lett?

Eltört bennem valami.

Akár a ceruza hegye.

Mégsincs hegyezőm,

Hogy ne látszódjon hűlt helye.

Talán túlzottan szerettelek?

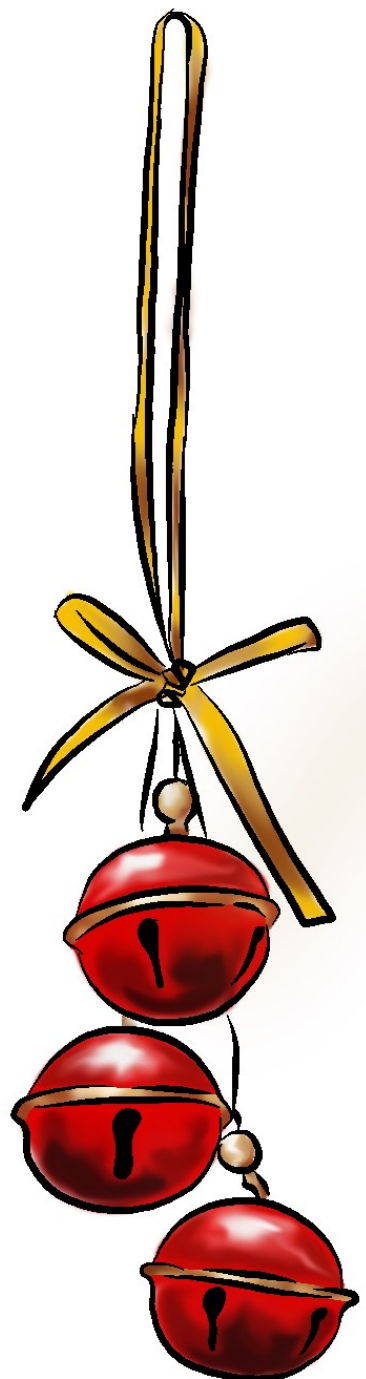
Ezért túlcordult,

S nem maradt semmi?

Vagy épp hogy nem eléggé,

S ezért váltál elégtelenné?

Kovács Szilvia

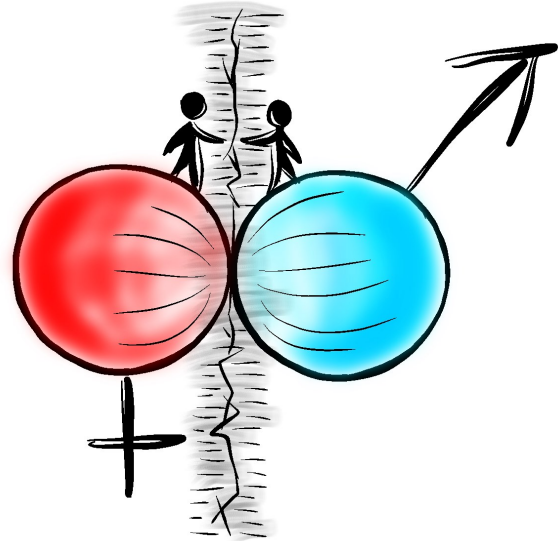

Ady Endre húga vagyok én

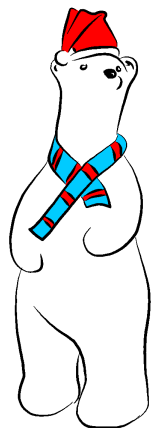
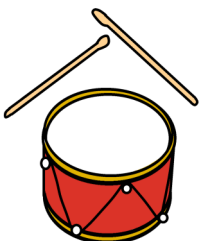
Messze

Ez hány kilométer?
Vagy elérem kézzel?
Nem a valódi távolság a lényeg.
Anélkül is lehet messze egy lélek...

Akár a karomban,
Testünk összefonva.
De ha lelkünk külön univerzumban,
És mindkettőnek más bolygó a kulcsa.

Zalavári Laura

Ady Endre húga vagyok én

Névtelen

Maradjon hát titokban
Senki se kell, hogy tudja
Maradjon hát csak köztünk
Mindenről ketten döntsünk

Legyél kicsit halkabban
Fojtsd el hangod ajkamban
Figyeld csak a csendet
Hidd el, örököd leled

Még ennél nagyobb csendben
Figyelj csak minden percben
Mellkasunkat nézd, ahogy
Lassan a levegőt falod

Zalavári Laura

Saját tollal

Meglepetés

Egy hideg őszi nap, mikor felkeltem, és átmentem a konyhába egy erős illat fogadott, ami oly ínycsiklandó volt, hogy összefutott a nyál a számban. A konyhában már a szüleim ott voltak, és kellemesen csevegtek, és nevetgéltek a testvéreim, mint mindig egymást ölték szokásosan, de nem törődtem velük.

Amikor a beszélgetésbe belevágtam, megkérdeztem édesanyámat, hogy mi ez az illat, mert nagyon ismerős. S ez nem az az étel, ami ott a főzőlapon van, és árad belőle a gőz.

Buta kérdés volt, hisz tudtam, hogy az lehet, ami az illatot árasztotta, de úgy gondoltam, megkérdezem anyum.

Felállt és elmosolyogta magát, és odavitt a nagy lábashoz, - nézd csak mit főztem nektek - és a kedvenc levesem volt.

Aztán hirtelen eszembe jutott, hogy miért is volt oly ismerős, és azonnal be akartam volna falni egy tányérral, de megállított anya, mert azt mondta, hogy jön egy vendégünk, aki nagy leveses.

Azt is hozzá tette, egyből levágtam, hogy a vén öregember a szomszédból.

Nem volt vele bajom, kedves kis tata volt, felesége már két éve elhunyt egy balesetben, de akkor is kicsit bántódtam, hogy nem most falhatom fel a tányér levest.

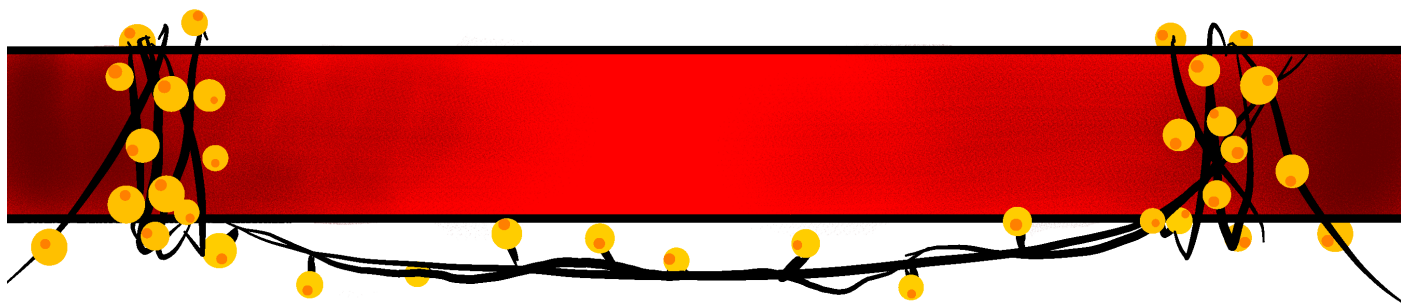
Így hát elmentem gyorsan átöltözni, mert még mindig a pizsamámban császokáltam a konyhában, mikor kinyitottam a szekrényemet, összerogytam mit is vehetnék fel tulajdonképpen.

Körülnéztem a szekrényemben, és egy rózsaszín ingen akadt meg a szemem, és eszembe jutott, hogy ezt az inget Tomtól kaptam a születésnapomra.

Nagyon szeretem, mert jól állt rajtam, így hát az inget és egy kék színű farmert vettem ki a szekrényből.

Miközben öltöztem, eszembe jutott, hogy meg sem kérdeztem anyumtól, mert jön át a vén Jeffrey, és öltözés közben átkiabáltam hozzájuk - hogyhogy átjön most az öreg, mert nincs a családban senkinek sem születésnapja sem pedig névnapja.

Hisz a vén Jeffrey mindig megvolt hívva, ha valamilyen esemény történt a családkban. Úgy érezték a szüleim, hogy egy kis társaság jó lenne az öregnek, így mindig meghívták valamire, ha nem is volt senkinek semmilyen névnapja vagy születésnapja.

Jó társaság volt, jókat lehetett vele beszélgetni. Ha átjött szokásosan egy csokor vörös rózsával jött, hogy édesanyámnak megköszönje a meghívást.

Mindig valamilyen ritkaságokat hozott, egyszer egy viola kis ládikát kapott ajándékba, amit szép minták díszítettek.

Mária a múlt héten egy ritka nyakláncot kapott, amin oly sok gyöngy ékeskedett, hogy még én is gyöngy eufóriában voltam egy hétig.

Igen viccesnek hangzik, de gyöngy volt mindenhol, ahová néztem.

Mikor anyum válaszolhatott volna, már a csengő borzalmas hangja hallatszott. S én meg csak a farmert tuszkoltam magamra, gyors felkaptam az inget, és mit sem törődve a hajammal, kinyitottam az ajtót.

Ott ált a vén Jeffrey fülig érő mosollyal, és egy csokor vörös rózsával, illetve egy igen érdekes, de látszólagosan ritka könyvvel.

Beengedtem, és gyorsan elfutottam a fürdőbe, hogy valamit csináljak a hajammal. A szüleim már a konyhában voltak, az asztal meg volt terítve, és a testvéreim nyugodtan és kicsinosítva ültek az asztalnál, míg én a hajamat össze-vissza tépáztam, hogy valamit kihozzak belőle.

Mikor végeztem a Jeffrey egy nagy sztoriban volt, aminek a végére értem csak oda, és kiderült, hogy volt egy fekete macskája, amit Henriettől kapott.

Sokat mesélt az asszonyról, elhunyt feleségéről. Végre mindenki az asztalnál ült, és Jeffrey felém nyújtotta a könyvet, amit először az ajtónál láttam a kezében.

-Tessék, Szabina, boldog névnapot!- néztem, és eszembe jutott, hogy hirtelen november 24-e van, a névnapom. – Ó, Jeffrey, nagyon szépen köszönöm- a könyv elragadó volt, a borító bőrből volt, és szépen kidolgozott.

-Erre a könyvre nagyon vigyázz, Szabina, ez a könyv sok rejtélyt rejt, ha ügyes vagy, akár az összesre rátalálsz. Megcsillant a szemem, a szüleim csak mosolyogtak, és a két testvérem elragadóan figyelte a könyvet.

Saját tollal

A szüleim is átadtak a névnapi köszöntőjüket, egy selymes puha kabátot, de én még mindig a könyvre koncentráltam, és alig vártam, hogy belenézhessek.

A nap nagy részén kellemesen elbeszélgettünk, a testvéreim elmentek a barátnőikhez egy „ottalvóbulira”. Jeffrey is elment, és a szüleim elmentek a városba egy kis kikapcsolódásra, én maradtam otthon csak. A szobámba bekuckózva elkezdtem vizsgálni a könyvet, hozzáláttam az olvasáshoz, és különleges történeteket olvastam. A könyv végén elgondolkodtatóvá vált, amit Jeffrey mondott, hogy rejtélyes, és ha ügyes vagyok, akkor az összes rejtélyt megtalálom.

Az összes? Mi? Mi a csuda az az összes rejtély? Vagy valami más? Gondolkozva dőltem hátra, és amikor a telefon megszólalt, Tom volt az, hogy felköszöntsön a névnapomon, és én azonnal elkezdtem mesélni az érdekes könyvről, amit mondott a vén öreg Jeffrey. Ő is érdekesnek vélte ezt az egészet, és elhatároztuk, hogy nyáron az együtt töltött időt a könyv rejtélyeire szánjuk.

Így is volt, eljött a nyár, és a könyv rejtélyei után kutattunk.

Bedő Szabina

A rosszra való hajlam

Megváltozhatunk?

Putasne etiam pessimum hominem mutare posse? Potestne quisque bonus esse, si modo conetur?

Csak a hulló vakolatot látta, mikor a falak megremegtek. A gyertyák lángja pont eléggé világította meg a kezében a könyvet.

Oh, sikerült!

A földön fekvő csillag öt ágából egyszerre lóttak fénysugarak ugyanarra a pontra a levegőben, és mintegy fénymásoló rajzolták ki fekete körvonalát valaminek. A massa összeállt és a tetején egy nagy szemgolyó nőtte ki magát, mint egy pattanás.

Undorító!

Ezer és ezer szem nyílt ki a lebegő masszán, és mind rámeredtek.

Quis audet investigationem meam turbare?

Bocsi, egyáltalán nem beszélek latinul, az is csoda, hogy az eddigieket jól olvastam fel, már ha te latinul beszélsz. Ami egyébként nagyon menő, ha azt beszéled. Tudod, mindig mondták, hogy nagyon tehetséges vagyok, de...

A massa mély torokhangon morgott a szavába, nagyobb szemével körülnézett a teremben, csak pillanatra állt meg a padokon meggyújtott gyertyákon.

A rosszra való hajlam

Csak azért hívott ide, hogy csevegjen, emberlány? - szemét végre ráemelte.

Hogyan beszéled a nyelvem?

Az idő kezdete óta létezem. A kozmosz minden nyelvét ismerem és beszélem.

Wow, nagyon... nyugodt vagy szörny létedre.

Szörny... persze. Miért hívott?

Ahogy mondtad. Csak beszélni. Nem volt nagy tervem.

A szörny minden szemét becsukta a legnagyobbon kívül. Egyenesen a lányra meredt.

Ön... ön minden terv nélkül démont idézett?! Csak a szerencsének köszönheti, hogy nálam nyitotta ki a Demonomicont és nem Abnegazarnál! Már rég a lába bánná!

Mi történe a lábammal?

Leharapná, aztán a többi részét is, majd a teljes testét felfalná!

Akkor jó, hogy te jöttél. Szóval, te nem akarsz bántani engem?

Nem fogom. De miért érezte úgy, hogy meg kell idéznie egy démont?

Nem tudom. A többiek is próbálkoztak, de senkinek sem sikerült.... Lehet nem jól próbálták.

Kihúzott egy széket, a kör elé tette és izzadt, szőke haját kisimította a szeméből.

Hogy hívják? - morgó hangja teljesen betöltötte a termet.

Aha! Soha ne mond meg egy szörnynek, hogy hogyan hívnak!

Először is, a kántálásban, ami a rituálé első része, bele kell tenni az idéző nevét.

Másodszor, ezt le tudta szűrni, de arra nem gondolt, hogy mennyire veszélyes démont idézni?! - fekete indák ereszkedtek le a falakon, mikor emelte a hangsúlyát.

Szerintem tovább kellene lépned, nem fogsz más választ kapni.

A szörny nagyot sóhajtott, majd maga alá tűrte teste nagy részét és a szemgolyóval ráült.

A rosszra való hajlam

Segítenél kiejtenem a neved?

A lény nézte egy kis ideig a lányt. Közelebb hajolt, babakék szemeibe meredt.

De egy kicsit lazultak a szemgolyóbis körüli erei.

A nevem Eric.

Szőke szemöldöke felszökött.

Eric...? Egy ősidők óta élő szörny neve... Eric?

A lény írisze összeszűkült és kuncogott.

Nem vagy olyan félelmetes, mint elsőre hittem.

Sokan említették már.

Az élő massa kinyújtotta felé a teste egy hegybe csúcsosodó végét.

Amaymon vagyok.

Jessica. A nevem Jessica.

Komolyan? Jessica?

Mi a baj a nevemmel?

Semmi különös... takaros termük van.

Figyelj... örülök, hogy nem öltél meg, de nem kellene neked... máshol lenned? Tudod, szüzeket gyilkolni vagy embereket gonoszra csalni?

Mennyit ért abból a könyvből?

Semmit.

Sajnos látszik. Semmi olyat nem kell csinálnom, amit a kultúrájuk és történelmük megpróbál önökbe verni.

Belém ugyan semmit se... én mindig a magam feje után megyek.

Vagy úgy. Hadd tippeljek - ön csak azért állította fel a portált, mert vagy hallotta vagy tudja, hogy ez a "menő" errefelé és ezért az egész világot veszélybe hozta. Vajon mi érhetne egy egyszerű embernek ennyit? Ha feltételeznem kellene - és kérem szóljon közbe, ha így van - a társai elismerését és szeretetét próbálta kivívni, mert otthon nem fi...

A rosszra való hajlam

Oké, elég!

A szörny pupillája tágulni kezdett, mintha támadni készülne. Várt egy percet mielőtt folytatta volna:

Senki, senki sem annyira fontos, hogy saját magát és másokat veszélybe hozza. Nem egy jóképű srác és nem egy egész osztály.

Micsoda nyelvet beszélsz te, mióta tudsz mai-ul?

A pontosabb kérdés valahogy így hangozna: miért ismeri a szókincsünket, hiszen nem is a mi világunk tagja. Tegezni tiszteletlenség engem, hisz életkorban jóval ön felett járok, legalábbis mások szerint. Nem hiszek az efféle gondolkodásban, de megtiszteltem azokat, akikkel beszélek és így addig fogok magázódni, amíg engedélyt nem ad rá, hogy tegezzem.

Jessica tenyerébe rejtette az arcát. A szél kint egy kicsit feltámadt.

Sokat foglalkozom a életükkel, - a lány felemelte a fejét - csodálatosnak találom.

Amennyi tudást, gondolatot, találmányt fel tudnak halmozni, elképesztő. De milyen rusnya oldalát is tudja mutatni a faj, néha saját magamtól undorodom, hogy miért várok jobbat. Azonban ön - maga alól kihúzta csápját, Jessicára mutatott - menekül az elől, amit megemlítettem.

Mi mást tehetnék? Te sem örülnél, ha én tudnék mindent rólad és teregetném ki előtted nemes egyszerűséggel.

Továbbra is úgy gondolja, hogy bántani akarom?

Jessica egy percig csak bámulta. Hallgatták a falióra kattogását, a gyertyák tüzének ropogását, az udvaron egyetlen magányos tücsök ciripelt, a szél egyre erős

Istenem... tegeződjünk, mi baj lehet belőle?

Köszönöm, Jessica. De még nem válaszoltál.

Ugh... nézd... mégegyszer, hogy is hívnak?

Amaymon.

A rosszra való hajlam

Hogyan?

A-may-mon.

Még egyszer?

Tudod, szerintem az időt próbálsz húzni.

Csodálkoztam, hogy nem jöttél rá ideig.

Ó, ez egy felkérés táncre? Kezdem sorolni, mi mindent vettem észre veled vagy a borzalmas sminkeddel kapcsolatban?

Itt van a határ, a sminkemet nem sértegetheti senki!

Övéből előkapta a tört és a szörnynek szegezte. De nem ért el a szemgolyóig, a levegőben megakadt a keze és a saját torkához irányította. Az erei kidagadtak, izmai egyre feszültek. Karja remegett, szeméből egy könnycsepp gördült le.

A tör hegye már a torkát súrolta.

A szörny szeme egy hullámmá változott. Nagyon.... Szomorúnak? Mérgesnek tűnt?

Mondtam, hogy nem akarlak bántani.

Leengedte a lány karját.

De nem mondtam, hogy nem fogom megvédeni magam.

Jessica szeme a tör és a szörny között ugrott ide-oda. Majd a kezéből elhajította a fegyvert.

Esetleg még mást is tartogatsz magadnál? Vagy azzal majd hátra szúrsz?

A lány megérintette a farmere hátsózebét.

Miért tűntél annyira szomorúnak?

Miért kaptad fel annyira a vizet?

Ezt a kifejezést is ismered?

Ennyire nehéz megnyílni mások előtt?

A rosszra való hajlam

A lány látta, hogy így nem fog előrébb jutni. Visszaült a székre, és kibámult az ablakon. Már látta, hogy pirkad a termen kívül; érezte, hogy kezd fáradni a kimerítő ceremónia után.

Percekig kerülte a szörny tekintetét. Ő várt, egyszer sem vette le róla a szemét.

Anyám meghalt, mikor kicsi voltam.

Jessica keresztbe tette a lábát, összekulcsolta a kezeit.

Az apám... nem jó ember. De nem tudok vele mit kezdeni, még nem vállalhatok annyi munkát, hogy megszabaduljak tőle. Az osztálytársaim... inkább fejbe lövik magukat, mintsem velem beszéljenek. Láttam, ahogy ezzel foglalkoznak... Azt hittem, ha...

Valamit elérsz, akkor elfogadnak?

A lány arca elsötétedett.

Talán.

Apád hirtelen haragú?

Talán.

Akarod, hogy tanácsot adjak?

Jessica megrázta a fejét.

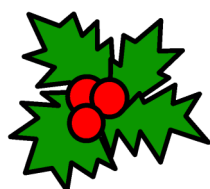
Szeretnéd, hogy magamról meséljek?

Hát, azért vagy itt, nem?

Sok ideje követem a világotokat. Talán az emberiség őseinek ősei óta. Ó de picik voltatok... de... egy próféta megmondta, hogy a multiverzum ebben a szegletében, ebben az univerzumban, ebben a galaxisban, ebben a naprendszerben, ezen a bolygón fog az egyik legokosabb és leg... pusztítóbb faj megjelenni, ami gondolkodni és beszélni tud.

Wow... akkor nagyon sokat tudnál segíteni nekünk felfedezni az őseinkről, nem?

Persze. Az egész történeteket el tudom nektek mondani, jegyzeteim is vannak.

A rosszra való hajlam

De... miért tűntél olyan szomorúnak, amikor rádrontottam? Persze, amellet, hogy rádámadtam, amit teljesen megértetek...

Ahogy említettem, néha... ijesztően viselkedik az emberi faj. Illetve... Nem akarok másokat bántani.

Egy pillanatig a szörny lecsukta a szemét. Jessica közelebb ment a székével.

Nem muszáj folytatnod. De... nagyon jóesik, hogy beszélsz velem.

A szél kint egy kicsit nyugodni látszott.

Emlékszel mi volt az első dolog, amit kértél tőlem?

Kérlek ne ölj meg?

Nem az a helyzet, hogy muszáj gyilkolnom és bántanom és átkoznom és pusztítanom, hanem mindenki feltételezi rólam, rólunk, hogy szörnyetegek vagyunk, és mindent el akarunk pusztítani. De sokszor belekényszerítenek minket, hogy támadjunk, vagy egy egyszerű félreértés miatt indul meg a vérontás... nem minden démon akarja, hogy fejek hulljanak. Habár, ha valaki a saját láncát vágja el, mire lehetne számítani tőlük?

Láncot?

Azt a köteléket, ami minket, másvilágúakat a halandókhöz és a világukhoz köt. Ha valaki ezt elvágja, nem fog tudni ebbe a világba visszatérni, még akkor sem, ha megpróbálják megidézni. Úgyszólván egy részüket vágják ki magukból.

Mi történik, ha valaki mégis megidézi őket?

A gyertyák egy csettintés alatt leégnek a csonkjukig és ezzel a föld kezd el lángolni. Ha éppen fából készült talajon vagy más gyúlékony anyagon volt az idéző kör...

Jessica elfordította a fejét.

Érted.

Hogyan derül fény ilyen dolgokra?

A rosszra való hajlam

Még ez sincsen meg mágiából? Akik igazán értenek a túlvilághoz, tudják, hogy sosem szabad egyedül varázslásnak fogni. Pont ilyen események és a rögzítésük miatt, máskülönben a halálba vesznének az új felfedezések.

Kint egy csapat vonult végig az ablak alatt, Amaymon odaugrott, hogy hallgassa.

Jessica a hátszeseből egy fiolát vett a kezébe, ellenőrizte a dugót, még csukva volt a szentelt víz.

Amikor felnézett, a démon vérvörös szeme meredt rá pár centiről. Jessica szeme kitágult, csípős hideg, majd iszonyatosan kízó, forró fájdalmat érzett a mellkasában. Még megpróbálta felemelni ellenkezésében a karját, de már késő volt.

A lány összeesett. Amaymon Jessica ömlő vére felett lebegett.

Kinyílt minden szeme, egyből benedvesedtek, patakokban folyt a könnye.

Mindig... minden alkalommal...

A gyertyák lángja megsokszorozódott, az áldozókör megint izzadt, a démon hazatért. A leeső lánc fülsüketítő csörgését még órákon át lehetett hallani a teremben.

Hevér Angelika

Kézikönyv a sötét tettekhez

Sohasem bíztam az internetben

Sohasem bíztam az internetben, de egy barátom tanácsára letöltöttem a Tindert. 35 éves egyedülálló nő vagyok, még gyerekem sincsen. Valójában még nem is igazán volt semmilyen komolyabb kapcsolat. De mostanában egyre többet gondolok arra, hogy már szükségem lenne valakire, akivel megoszthatom az unalmas életemet. De nem járok el sehova, a munkahelyemen pedig egyik férfi sem felelt meg az ízlésemnek. Ezért javasolta az egyik barátnőm a Tindert. Ezer éve nem készült rólam semmilyen kép, így hát a barátnőm lőtt rólam párat, és azokat töltöttük fel a profilomra. A barátnőm megmutatta, hogy kell a Tindert használni, utána pedig már én magam is boldogultam. Nem igazán húztam senkit se jobbra, mert vagy nem jöttek be, vagy látszott, hogy nem vágnak komoly kapcsolatra. Aztán feldobott egy férfit, aki egyből elnyerte a tetszésemet. Szőke haj, borostás arc, amitől nagyon jóképűnek tűnt, és kék szempár, amelyektől elolvadtam. Utána pedig egy nyári kép a tengerparton, ahol fürdőnadrágban van. Kigyúrt, izmos teste miatt még jobban tetszett, így hát jobbra húztam. Aztán kiírta a Tinder, hogy „Match” ami azt jelentette, hogy ő is jobbra húzott engem. Kalapálni kezdett a szívem. El se akartam hinni, hogy egy ilyen embernek tetszhetek. Aztán rá pár másodpercre kaptam is egy üzenetet tőle. „Szia Szépség! Hogy telik az estéd?”

Kézikönyv a sötét tettekhez

Iszonyatosan boldog voltam, és egyből vissza is írtam neki „ Szia! Jól, csak magányosan.”

Nem tudtam, hogyan kell valakivel flörtölni, mert valójában sose csináltam előtte. Amint említettem, bár már benne vagyok a korban, még nem igazán volt szerencsém a férfiak társaságához, amikor meg íren, az érzelemmentes volt.

Egyből jött is a válasz „Átugorjak egy kicsit hozzád, hogy ne legyél magányos?”. Meglepődtem, hogy ilyen közvetlen, de gondoltam miért is ne. Vagy most, vagy soha. Nagyon bosszantott a korom és a magány. Az volt a rémálmom, hogy majd nyugdíjas koromra egyedül leszek, család nélkül egy tucat macskával. Szóval visszaírtam neki, hogy benne vagyok és leírtam a címem, meg a telefonszámom. Úgy kicsivel később mint negyedórával, csengettek is. Kinyitottam tehát az ajtót, és ott állt ő. Az ajtómban állt az az ember élő nagyságban, akit én jobbra húztam. Alig hittem el. Kezében egy csokor virágot és egy üveg bort tartott, melyeket átadott egy csókkal. Beengedtem, és leültünk vacsorázni. Ebédre spagettit főztem, amiből maradt annyi, hogy mindketten jóllakjunk, így azt tálaltam fel.

Evés közben beszélgettünk, és jobban megismertük egymást. Sebészorvos, egy ideig Németországban élt, de pár éve költözött vissza, 42 éves, és nincs gyereke. Valamint szeret olvasni és odavan a klasszikus zenéért. Szóval teljesen tökéletes, minden meg van benne, amire vágyok. De ami leginkább megfogott benne, az az, hogy borzasztóan intelligens és kedves, na meg romantikus fajta, amire minden nő vágyik. A vacsora után leültünk a Tv elé, és benyomtam a Netflixet. A film kiválasztását

rábízta. Végül bekapcsolt valami romantikus vígjáték filmet, nem tudom mit, de Adam Sandler játszott benne - ő az egyik kedvenc színészem -, de ezt a filmet még nem láttam, szóval úgy gondoltam ha ő játszik benne, akkor rossz nem lehet. Néztük a filmet s végül az lett belőle, hogy smárolni kezdtünk, majd a hálósobában kötöttünk ki. Mondtam neki, maradjon az éjszakára nyugodtan, majd reggel hazamegy.

Kézikönyv a sötét tettekhez

Ő hamar elaludt, de én nem tudtam. Mindenféle dolgokon agyaltam, de most főként rajta. Te jó ég! El se hiszem, hogy ki fogtam egy ilyen pasit! Bárcsak előbb letöltöttem volna a Tindert. Talán egy nap összeházasodunk majd, és lesznek majd gyerekeink. Ezek a gondolatok kavarogtak a fejemben. Teljesen beterítette a fejemet a rózsaszín köd. Az az érzés, amikor az embert elkapja az a fajta varázslat, amikor teljesen előnti a boldogság, és szinte vattacukor felhőkön ugrál egyszarvúakkal meg szivárvánnyal.

Aztán egyszer csak arra eszméltem, hogy folyton csipog a Messenger. Megnéztem a telefonomat, de nekem nem írt senki. Aztán láttam, hogy az ő telefonja az. Nem tudom miért, de hirtelen eltűnt a rózsaszín köd, és bekapcsolt az ösztönöm. Egy hang azt súgta „Nézd meg a telefonját, nézd meg a telefonját!”. A hang nem hagyta abba, így fogtam a telefonját, és kimentem a fürdőszobába. Biztonság kedvéért bezártam az ajtót. Túl sok horror és thriller filmet láttam ahhoz, hogy ne zárjam be, és legyek inkább biztonságban. Szóval bekapcsoltam a telefonját, és láttam, hogy kód van rajta, az a húzogatós ábra. Töprengtem most mi legyen, aztán eszembe jutott. Végig gondoltam minden beszélgetésünket, vagyis azt az egy - két órát. Hülye voltam és vak, nem elég intelligens ez az ember, sőt szerintem nem is orvos. Az egyik kérdésnél butaságokat válaszolt, de akkor még ez nem tűnt fel nekem. Szóba jött, hogy mindkettőnknek nullás a vércsoportunk, csak ő pozitív én meg negatív, és viccelődve azt mondta, ne aggódjak, ha valami gond lesz, ő tud nekem vért adni. Csak a helyzet az, hogy ő nekem nem tud, én pedig igen. Mert a nulla negatív vércsoport bárkinek juttathat vért, de ő csak a nulla negatív vércsoporttól kaphat, a pozitívtól nem. Egy igazi orvos, nem mondana ilyen baromságot. De lüke voltam, hogy akkor ez nem tűnt fel! Az agyam kattogott, borzasztóan dühös és ideges voltam. Aztán eszembe jutott, vajon miért hazudott? És vajon miben hazudott még?

Aztán csak bámultam a telefonját, majd hirtelen beugrott, próbáljuk meg az egyszerű kódokat, amiket minden ember használ. A legegyszerűbbel kezdtem, a Z betű alakkal. Hoppá! Sikerült, feloldottam. Ez komolyan ilyen eszetlen, hogy ilyen egyszerű kódot választ?

Kézikönyv a sötét tettekhez

Szóval a sikeres belépés után, szembejött velem egy rakat szerelmes üzenet különböző nőktől. Bár ahogyan olvasgattam őket, csak enyhe flört volt mindegyikkel. Egy idő után arra gondoltam én reagálok túl. Miért is kéne kiakadnom? Alig néhány órája ismerjük csak egymást. Már úgy voltam, fogom magam és visszamegyek aludni, holnap meg megmondom neki, hogy ne kamuzzon, hogy orvos mert biztos nem az. Utána meg nem veszek róla tudomást. Aki egyszer hazudik, máskor is megteszi. Nekem pedig nem kell ilyen ember, túl szép volt, hogy igaz legyen. Aztán gondoltam, még előtte kíváncsiságból megnézem a galériáját. Megnyitottam és azt hittem elájulok. Tele volt a képgyűjteménye pucér nőkkel. Ami ijesztő volt az egészben, hogy mindegyikük aludt, a tudtuk nélkül készítette őket. Utána pedig rengeteg videót találtam, ahol nőkkel szexel, de mindegyiket lesből csinálta, mert a telefon el volt rejtve. De amiket utána találtam, az vérfagyasztó volt. A videókon nők szerepeltek, ahogy kínozta őket és megerőszakolta őket. Inkább nem részletezem miket tett velük. Biztos vagyok benne, hogy ezekbe nem egyeztek bele, mert találtam olyan beteg videókat is, ahol többen bántalmazzák a nőket, és könyörögnek nekik, hogy ne tegyék. Borzasztóan megrémültem, és nem tudtam mi tévő legyek. Nem vagyok normális, egy vadidegent hívtam a házába, aki ráadásul egy elmebeteg. Végül úgy döntöttem, hogy felhívom a rendőroket. Mivel az ő telefonja volt nálam, így arról telefonáltam. Beütöttem a 107-et, gyorsan ledaráltam, hogy mi történt, majd azt mondták kb. 15 perc és kiérnek, addig legyek csendben és maradjak bezárkózva a fürdőszobába. Most komolyan 15 perc míg ideérnek? Ennyi idő alatt meg is ölhet. Na, mindegy. Körbenéztem, és minden éles tárgyat magamhoz vettem, ha netán sikerülne bejutnia hozzám. Egy ollóval a kezemben ültem a vécén és bámultam az ajtót. Éreztem, hogy fel fog kelni, és rájön, hogy gáz van. Igazam lett. Hallottam, ahogy a lakásban mászkál és engem keres. Aztán be akart jönni a fürdőszobába, de ugyebár az ajtó zárva volt. Elkezdte a kilincset rángatni, majd kiabálni, hogy nyissam ki és akkor nem lesz gond. Azután mivel ezt nem tettem meg, azt kiabálta meg fog ölni és úgy elrejti a hullámot, hogy sohasem fognak megtalálni. Rettegtem, de készen álltam arra, hogy ha bejut,

Kézikönyv a sötét tettekhez

leszúrjam az ollóval. De erre szerencsére nem került sor, kiértek a rendőrök és letartóztatták majd elvitték. A rendőröknek átadtam a telefont, amelyen elegendő bizonyíték volt ahhoz, hogy hosszú időre lecsukják. A Tindert letöröltem, a barátnőmnek elmeséltem a történeteket, aki teljesen kiborult és magát okolta az egészért. Én nem haragszom rá, ő csak jót akart nekem, én voltam a felelőtlen. Nem kellett volna vakon megbíznom egy idegenben és beengednem a házámban, amikor nem is ismertem. A történetek után úgy döntöttem, folytatom az előző életemet, és inkább leszek magányos, mint hogy egy pszichopata öljön meg. Szerencsére a tárgyalás óta nem hallottam felőle, de remélem, sohasem engedik szabadlábra. Én pedig sohasem bízom meg újra az internetben.

Zsoldos Virág

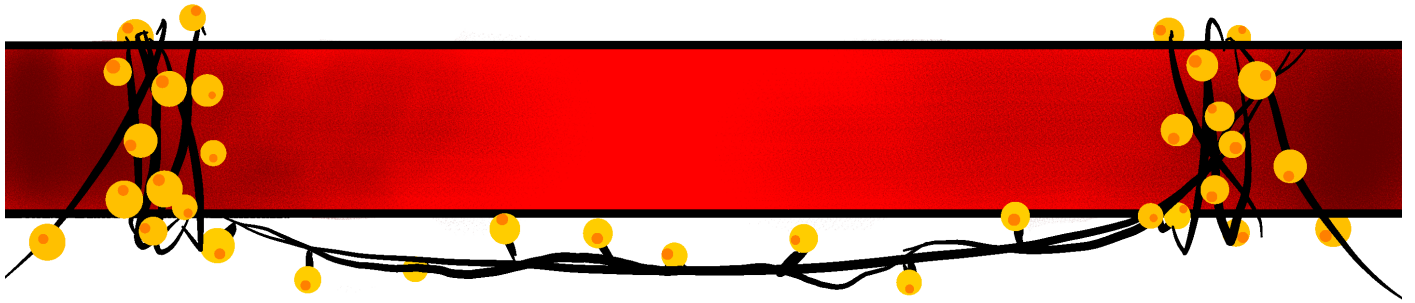
Büszkülünk

A mi focink

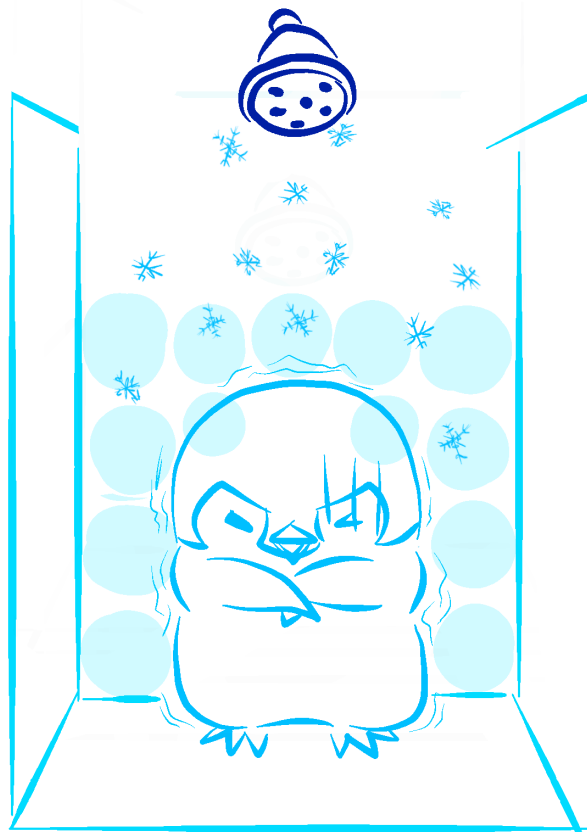
Mc Donald's Fair Play Cup őszi tornáján kollégiumunkat Hopotóczki Regina, Szűcs Dorina, Kováts Lilla, Sinkó Lotti, Varju Veronika és Varga Villó képviselték. A koltárt szívüket kitették a pályára, ez most a győzelmekhez nem volt elég, de tavasszal lehet újból próbálkozni. Köszönjük lányok!

SzZs.

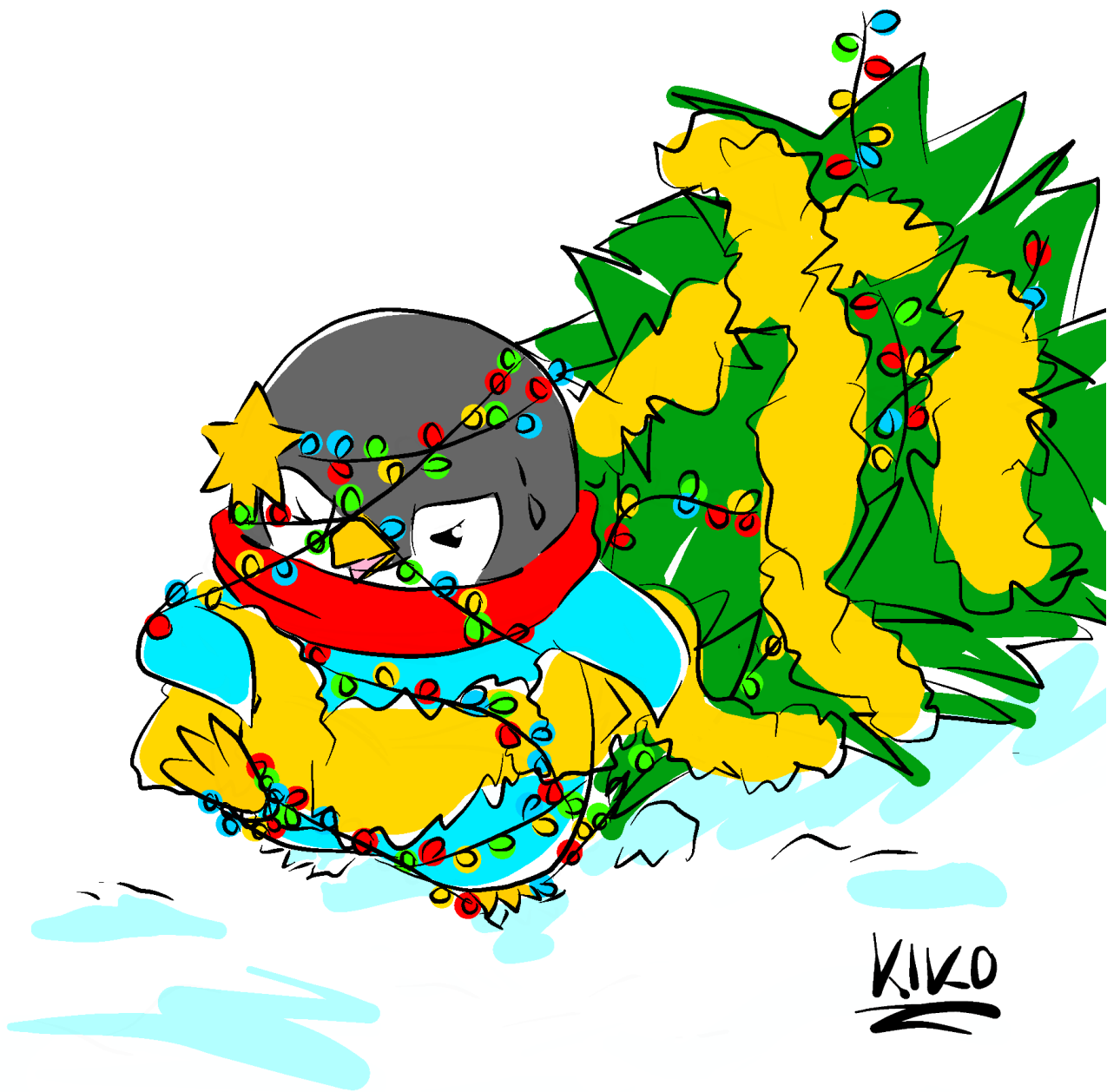
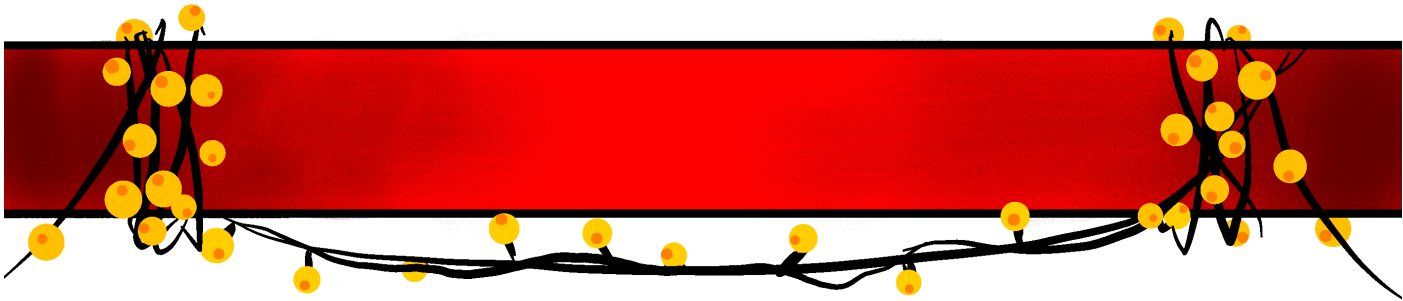

TANÁCS

NE MENJ ELSŐNEK ZUHANYOZNI.

KIKO

IMPRESSZUM

Szerzők:

Ágics Luca

Bedő Szabina

Hevér Angelika

Major Szimóna

Szabó Zsuzsa

Tóth Csongor

Vargha Villó Virág

Zalavári Laura

Zsoldos Virág

Illusztráció:

KIKO

Számítógépes szerkesztés:

Bancsó Blanka

Tóth Csongor

Segítő tanárok:

Dancs- Magyar Annamária

Szabó Zsuzsa

a szerkesztőség címe: Székesfehérvári JAKK Nemes Nagy Ágnes Kollégiuma,
8000 Székesfehérvár, Gyümölcs utca 13.

BOLDOG KARÁCSONYT!

